

AUDENTES
ERAKOOL

Oktoobrikuu uued raamatud

Lasteraamatud

KÄTLIN VAINOLA „KELLI – PEAÆGU HALDJAS“ (2014)

Siin raamatus on lood 6-aastasest Kellist. Kõige rohkem maailmas meeldivad Kellile haldjad ja printsessid. Kelli lemmikvärv on roosa. Kui on sünnipäev või jõulud, kingitakse talle ikka igasuguseid haldjaasju. Viimasel sünnipäeval juhtus lausa, et külalised tõid Kellile kokku neli printsessikrooni, kolmed haldjatiivad ja seitse võlukepikest. Kõik juba teavad – Kelli on ise ka peaaegu haldjas.

Lugusid Kellist saavad lapsed ise lugeda, neid võib ette lugeda ja neid võib koos lugeda. Igaüks leiab siit midagi!

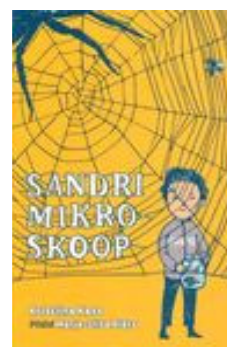
KÄTLIN VAINOLA „KELLI HAKKAB PIRAADIKS“ (2014)

Selle raamatu peategelane on Kelli. Sügisel saab temast teise klassi õpilane. Kelli elab Tallinnas koos ema ja isaga. Kui Kelli väike oli, armastas ta üle kõige maailmas roosat värvi. Ta kujutas ette, et on haldjas, printsess või kuningatütar. Nüüd meeldivad talle ka paljud teised toonid, näiteks must. Kõik Kelli printsessikroonid ja haldjatiivad on pappkastiga keldrisse viidud. Olenevalt olukorrast on tüdruk nüüd hoopis piraat, sisekujundaja, psühholoog, pagar või juuksur. Ja vahel lihtsalt üks tavaline laps, kellega juhtub igasugu asju – nii naljakaid kui ka jubedaid, nii tõsiseid kui ka lõbusaid.

KRISTIINA KASS „SANDRI MIKROSKOOP“ (2014)

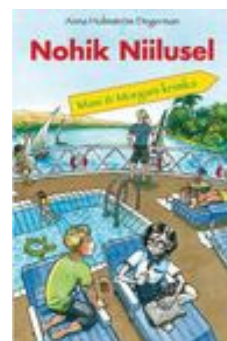
Sandrile kingiti mikroskoop. Ta sai muidugi ka teisi kinke, sest tal oli sünnipäev, aga mikroskoop oli neist kõige põnevam. Aili-tädi, kelle kingitused muutusid iga aastaga aina igavamaks, oli lõpuks ometi ennast ületanud ja andnud Sandrile midagi muud kui pehme paki. Kui aga Sander asub mikroskoobiga uurima erinevaid asju ja olevusi, kipub olukord kontrolli alt väljuma...

ANNA HOLSTRÖM DEGERMAN „NOHIK NIILUSEL“ (2015)

Puhkus Egiptuses! Uhke hotell, välibasseinid ja veemaailm on need, mille järele Max igatsust tunneb. Kuid ema tahab kõigepealt käia laevaga huvireisil Niiluse jõel, vaadata vanu haudu, püramiide ja muud niisugust. Igav! Ja Morgan, ainus Maxiga ühevanune poiss laeval, on tõeline nohik.

Kuid Maxi elu ettearvatavalt tütuimast nädalast saab hoopis üks põnevamaid. Sest kes on tegelikult nii kummaliselt käituv Lahe Sell? Kas teda peaks ehk jälitama?

AUDENTES ERAKOOL

ILMAR TOMUSK „DIGIPÖÖRANE KOOL“ (2015)

Välismaa ärimedhed leiavad kooli arvutiklassist ürgvanad arvutid, mis viiakse Jaapani arvutimuuseumi. Vastutasuks saab kool kõige kaasaegsema digikooli sisustuse. Pikemalt mõtlemata hakkab direktor Margus Metsavaht koolis täielikku digiõpet korraldama. Esimese klassi lapsed saavad tavalise aabitsa asemel tahvelarvuti koos digitaalse aabitsaga, vanemates klassides loobutakse vihikutest ja raamatutest ning kogu õppetöö hakkab käima ainult arvuti ja interneti abil. Direktor, kes ennast digimaailmas veel päris kindlalt ei tunne, teeb endale Facebooki konto. Koolijuht on digipöördest vaimustuses ja õpilased on rahul, sest internet on lausa põhjatu tarkuseallikas.

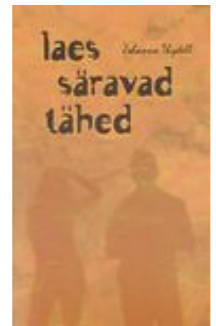

Noortekirjandus

Tallinna Keskraamatukogu soovitusel

JOHANNA THYDELL „LAES SÄRAVAD TÄHED“ (2012)

Peategelane Jenna on 13-aastane koolitüdruk. Ta ei kuulu oma klassis just kõige populaarsemate ja ilusamate tüdrukute hulka nagu seda on klassiõde Ulrika, kelle järgi ka vanemate klasside poisid õhkavad. Jenna on tavaline tüdruk, kuid ta ema on haige – rinnavähk. Jenna püüab seda iga hinna eest klassikaaslaste eest varjata, ta ei taha, et teda haletsetakse. Samuti ei võta ta osa nädalalõpu joomapidudest klassikaaslaste kodudes. Ükskord Jenna ema kukub koduukse ees kokku ja Ulrika satub teda aitama. Ka Ulrikal endal on sügav mure ja nad hakkavad Jennaga sõbrustama. Sügav mõtlemapanev romaan noortest inimestest, nende muredest, nende pidudel väljaelamistest, sõprusest, üksteise toetamisest, armastusest. Romaan on võitnud mitmeid lastekirjanduse auhindu nii Rootsis kui välismaal.

KLAUS-PETER WOLF „NOHIK“ (2011)

Kai Lichte, klassi kõige tagasihoidlikum poiss, ronib ühel vihmasel hommikul koolimaja katusele ja kukub sealt alla. Mis ometi sundis teda niimoodi tegema? Asja asuvad uurima nii Kai klassikaaslased kui ka politsei. Ei isehakanud ega kutselised detektiivid kujuta aga ettegi, millise kohutava tõeni nende juurdlus välja viib. Klaus-Peter Wolf (sündinud 1954) on üliviljakas saksa kirjanik, kes on avaldanud üle poolesaja teose. Ta on kirjutanud nii näidendeid kui ka filmistsenaariume, raamatuid nii täiskasvanutele kui ka lastele. Tema loomingut on tõlgitud 24 keelde ja müüdnud kokku üle kaheksa miljoni eksemplari. Eesti keeles on varem ilmunud 1990. aastal jutukogumik „Rock'n'roll ja ridamaja“ ja 2003. aastal krimilugu „Purgiõlu ja frikadellid“. Veelgi varem, aastal 1989 kõlas Eesti raadios tema kuuldemäng „Klassikokkutulek“.

AUDENTES ERAKOOL

SALLY GREEN „POOLPAHA“ (2014)

sa ei oska lugeda ega kirjutada, aga sa terved kiiresti – isegi nõia kohta pärast pimeduse saabumist hakkab sul siseruumides halb sa vihkad Valgeid nõidasid, aga armastad Annalise'i, kes on üks nende hulgast sind on neljateistkümnendast eluaastast saadik puuris hoidud sa pead vaid põgenema ja leidma Mercury, Musta nõia, kes sööb poisikesi ja sa pead seda tegema enne oma seitsmeteistkümnendat sünnipäeva lihtne

Kuueteistkümnenda-aastane Nathan elab puuris, teda pektakse, ta on kettidega aheldatud nagu koer, välja õpetatud tapjaks. Tänapäeva Inglismaal on inimeste kõrval elavad nõiad jagunenud kaheks vaenutsevaks pooleks ja Nathan on kõige hirmuäratavama ja julmema musta nõia Marcuse sohilaps. Nathani ainus võimalus ellu jääda on põgeneda, otsida üles Marcus ja saada oma sünnipäeval kolm kingitust, mis annavad talle ta võluvõimed. Kuidas leida aga Marcus, kui iga tema sammu jälgitakse, kui ta ei saa kedagi usaldada, isegi mitte oma perekonda, isegi tüdrukut, keda ta armastab?

Sally Greeni esikteos „Poolpaha“ on rahvusvaheline sensatsioon. 3. märtsil 2014. aastal ilmub „Poolpaha“ kahekümnes riigis, kokku on „Poolpaha“ kirjastajaid üle maailma nelikümmend kolm. „Poolpaha“ haarav lugu võõrandumisest ja võitmatust elujanust. Filmioigused ostis Fox 2000 ning produtsendiks on Karen Rosenfelt („Videvik“, „Percy Jackson“).

Sally Green elab Inglismaa loodeosas. Ta on teinud mitmesuguseid töid (nii raha eest kui ka päris muidu) ning pidanud koguni ametit, kuni viimaks sai aega kirjutada lugusid, millest oli seni ainult unistanud. Talle meeldib lugeda ja maakohtades jalutada ning ta sooviks juua vähem kohvi.

www.halfbadworld.com

SIMUKKA SALLA „PUNANE NAGU VERI“ (2014)

Oli kord tüdruk, kes õppis kartma.

Pimikusse on kuivama riputatud pestud viiesajaeurosed rahatähed. Õhus heljub hüübinud vere lehk. Lumikki Andersson ei segada end põhimõtteliselt kunagi teiste asjadesse, aga raha leidmine paiskab ta keset rahvusvahelise narkoäri keerist.

Nelja ööpäeva jooksul aset leidev, aina pingelisemaks muutuv sündmusteahel tõukab Lumikki eluohtlikesse olukordadesse, sunnib põgenema külmavereliste kurjategijate eest ja viib lõpuks salajasele ja legendaarsele Jääkaru peole. Kõigi nende sündmuste taustal on talv külmem kui kunagi varem ja pakane piitsutab Tampere tänavaid.

AUDENTES ERAKOOL

SIMUKKA SALLA „VALGE NAGU LUMI“ (2014)

Elas kord tüdruk, kellel oli saladus.

Lumikki Andersson sõidab suvel põuaselt palavasse Prahasse. Pikalt igatsetud üksiolekust ei tule aga midagi välja, sest peagi otsib Lumikkiga tutvust noor naine, kes väidab, et on tema õde. Naine, Zelenka, tundub ühtaegu nii siiras kui salatsev.

Püüdes lahendada perekonnasaladust puutub Lumikki kokku veidra usulahuga, mis osutub pikapeale ohtlikumaks kui ta oleks osanud arvata. Peagi ähvardab usulahku suur tragöödia – ja keegi kavatseb selle pealt korralikult teenida. Zelenka elu on ohus ja oht ähvardab ka Lumikkit. Linna piinab armutu kuumalaine ja Lumikki peab aina uuesti otsustama, keda usaldada, sest kellegi kavatsused ei tundu olevat puhtad ja valged nagu lumi.

„Valge nagu lumi“ on Salla Simukka Lumikki-triloogia teine, närvekõditavalt põnev osa. Järge ootab veel kolmas raamat „Must nagu eebenipuu“. Lumikki seiklusi on kogu maailmas saatnud peadpöörivalt edu: raamatute tõlkeõigused on müüdnud juba rohkem kui neljakümne kuude riiki.

Suurtele

HEIKI RAUDLA „ÕPETAJA ALBERT“ (2015)

Lustakate piltidega illustreeritud humoorikates lühilugudes on elupõline koolimees talletanud värvikamaid ja kentsakamaid episoodide oma pikalt õpetajateelt.

Väikelinna koolis tööd alustav noor õpetaja kogeb peagi, et koolis tuleb ette olukordi, millega hakkamasaamist ei õpeta ükski loeng ega õpik, ning mõnigi kord on pedagoogiliste probleemide lahendamisel abi «ebapedagoogilistest» võtetest. Algaja pedagoog kehtestab endale reegli: kunagi ei kirjuta ta ühegi õpilase päevikusse märkust ega saada ühtegi õpilast direktori juurde. Selle asemel püüab ta alati säilitada inimlikkuse ja huumorimeele.

ARMIN KÕOMÄGI „LUI VUTOON“ (2015)

„Lui Vutoon“ on noore mehe päevik maailmast, milles puuduvad inimesed, kuid asjad on alles. See on lugu elust ühtaegu külluslikus ja tühjas reaalsuses, kus staatusel pole enam tähendust, armastus räägib silikooni keeles ja päevade üle peavad arvet taevast tiirlevad linnud.

Ühel tavalisel suvehommikul läheb tulevane turundusjuht Lui suurde kaubanduskeskusesse töövestlusele. Kuid ta ei leia ühtegi inimest. Muusika mängib, eskalaatorid töötavad, mäkis särisevad kuldpruunid friikartulid. Lui otsustab ootama jääda ja sätib ennast kaubanduskeskuses sisse.

Romaan võitis Eesti Kirjanike Liidu romaanivõistlusel esimese koha.

AUDENTES ERAKOOL

URMAS VADI „KUIDAS ME KÕIK REAS NIIMOODI LÄHEME“ (2015)

Oma värskes jutukogus jätkab Vadi talle ainuomasel rajal. Taas kohtame tema lugudes päris nimedega päris inimesi – käesoleva teose võtmefiguur on legendaarne näitleja Rudolf Allabert. Kuid nagu Vadil ikka, on eluloolistel faktidel omajagu müstiline varjund, kindlasti ka seetõttu, et jutukogu lugusid ühendab surma temaatika. Autoriga kaasa minnes ei märka lugeja tavaliselt hetke, mil tõestisündinu moondub fantaasiaks, unenäoliseks seikluseks – aga võib olla kindel, et see juhtub. Vadi loob tõsielu ja kujutlusvõime sulami, mis teeb ühtaegu ärevaks ja rõõmsaks. Selles kujutlusvõime pilgaris vabaneb lugeja painavast küsimusest, mis on loos tõsi ja mis mitte. Lugu ei pea elu mitte ainult peegeldama, vaid ka rikastama; inimest pisut maast lahti tõstma.

SJON „VIRVAREBANE“ (2013)

Virvarebane“ on proosapoeem, mida võib võrrelda ka sümfooniaga: see algab kahe erineva narratiiviga 19. sajandi lõpu Islandi maakolkas, mis jooksevad ühte alles romaani lõpus. Autor kirjeldab, kuidas pastor Baldur Skuggason jahib mägedes ja lumetormis eluga riskides haruldast, lausa maagilist sinirebast. Paralleelselt jutustab Sjón botaanik Fridrik B. Fridjónssoni sulnist suhtest Downi sündroomiga Hafdísiga. Teose originaalpealkiri „Skugga-Baldur“ viitab ühelt poolt müütilisele loomale ja teiselt poolt pastorile. Millal muutub inimene loomaks ja loom inimeseks? Sjón (sünd 1962) on tunnustatud islandi kirjanik ja luuletaja. Sjón tähendab islandi keeles nägemust, vaadet, ja on tuletis autori kodanikunimest Sigurjón Birgir Sigurðsson. Ta on kirjutanud seitse romaani, mitmeid luulekogumikke, näidendeid, libretosid ja lasteraamatuid. Tema teoseid on tõlgitud 25 keelde. Sjón on teinud kaua koostööd oma kaasmaalase Björkiga, nii temaga koos esinedes kui ka laulusõnu kirjutades. „Ta on uskumatult andekas,“ ütleb Björk Sjöni kohta. Oma viienda romaani „Virvarebane“ eest pälvis Sjón 2005. aastal Skandinaavia mainekaima, Põhjamaade Nõukogu kirjandusauhinna.

